V Butalah se srečata pamet in sreča

V Butalah so volili novega župana. Zmagal je seveda najlepši in samski mladenič. Zanj so seveda glasovale vse ženščine in tudi njihovi možakarji, ki se niso upali zameriti svojim najboljšimi polovicam. Seveda pritiče županu za nevesto najbolj pametna dečva.

Jezna čarovnica si je zato izmislila referendum o zaščiti posameznih živalskih vrst. Te so bile medvedi, psičke in bolhe. V Butalah je veljala namreč številka 3 kot srečna številka (ker je bil pražupan Butal trikrat poročen). Referendum je seveda uspel, saj ga je podprla tudi gospa županova.

Zdaj so otrokom Miklavž nosil za igrače žive medvedke. Božiček psičke, ki so imeli na repu pentljo coca-cole, Dedek Mraz pa je otroke obdaroval z mladimi bolhami.

Zdaj se je seveda pojavila potreba po hrani, prebivališčih, lepotilnih setih itd. itd. Gospodarstvo je cvetelo (celo obrtniki se niso več pritoževali).

Zavladala je sreča. Ljudje se jemali kredite. Domača banka ni mogla zadostiti vsem potrebam, zato je najemala kredite v tujih bankah.

Gospa županova je zdaj pravilno sklepala, da je to nevarno za Butale, saj so bogate Butale kaj lahko plen pohlepnih sosedov.

Treba se je oborožiti. Toda orožje ne ustvarja nove vrednosti, torej nič ne doprinese k bogastvu.

Prišli so računi tujih bank, padati so začele domine, kreditov ni mogel nihče več odplačati.

Najpametnejša, gospa županova – naslonjena na lepe prsi župana je modro ugotovila: A nimamo sreče dragi, vse to bogastvo sploh ni naše.

In tako so Butalci živeli v blaženi sreči.

Ana Grabnar

Strahinje 46